

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 86.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366521472/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

eget Væsen, som var hende det skønneste Beviis paa deres Sjæles inderlige Forbindelse, og at ingen anden Mand i Verden saaledes kunde være Gjenstanden for hendes Kjærlighed og Tillid.

Da Morgenen kom, stod hun, fuldkommen beroliget, for Speilet og iførte sig den hvide broderede Atlaskes-Kjole, som hendes Moder havde bestemt til hendes Brudedragt. Den første, som meldte sig var Herr Hind, han medbragte Kongebrev og tvende Trolovere, som vare Marias Curator og en Advokat fra Nabolaget.

Brudgommen var saare glad og munter, han havde ikke forsømt at iføre sig den Dragt, som han troede, var takkeiligst i den unge Bruds Øine. Søsteren var sysselsat i Kjøkkenet og paa Salen med Bryllupstilberedelserne, og lod sig først see, da Alt var i Orden, og de Gjæster, hun havde indbudet, vare forsamlede for at bivaare Brudevielsen.

Da Høitideligheden var til Ende, hvorved Maria var blevet heftig rørt, men Brudgommen syntes mere glad end bevæget, omfavnede Søsteren med Taarer den høvede Brud, og forsikkrede hende, at vist Ingen var nærværende, som tog varmere og inderligere Deel i hendes Skjæbne.

»Det skulde jeg dog troe,« sagde Brudgommen og trykte Marias Haand til sit Hjerte. »Nu da deres elskværdige Søster er min Hustru – vedblev han og vendte sig til Fruen – haaber jeg De ikke længer vil miskende den Mand, som fra dette Øieblik er indtraadt i deres agtværdige Familie, og jeg haaber aldrig at blive uværdig til deres Agtelse. Jeg vilde kun ønske – tilføiede han – at deres Mand var nu tilstede og vilde tilgive, at jeg, uden at oppebie hans Indvilligelse, har paataget mig den kjære Pligt, at gjøre deres elskværdige Søster ret lykkelig.«

Om Eftermiddagen rullede en Vogn for Døren af Brudehuset: det var Capitainen, som havde ilet med at fuldende sine Forretninger i Helsingborg, og nu med Cureerheste var haster til Hovedstaden, for om muligt at forhindre, hvad allerede var skeet. Glæden over hans pludselige Komme forvandlede sig snart til almindelig Forstenethed, da man saae hans Misfornøielse med det ham ubegribelig hurtige Bryllup. Men da han saae, at al Indsigelse var unyttig, og fandt Alt i den lovlige Form fuldbyrdet, vendte han sig til Brudeparret med rilsyneladende Rolighed og overrakte Brudgommen, til Marias store Forundring, hendes Mødrenearv. Dertil foiede han en betydelig Medgift, som han i Forlovernes Overvarelse forlangte saaledes udsat, at Bruden i ethvert paakommende Tilfælde havde fuldkommen Raa-